

saadan Maade, at det er Landet værdigt, og at Fiskeriet kan faa det mest mulige Udbytte af den.

Finansministeren (Bramsnæs): I Anledning af den ærede sidste Talers Bemærkninger vil jeg sige, at der sikkert er mange rundt omkring i vort Land — sikkert ogsaa her i Rigsdagen —, der er bedrøvede over, at visse Udgifter er nedsat. Men der maa være den Trøst, at denne Gang er det en fælles Skæbne, der er overgaaet Bevillingerne, og de Steder, hvor Nedsættelsen rammer, rammer den derfor ens. Det er ikke let, i hvert Fald hvis man skal være retfærdig, at undtage enkelte Institutioner fra Nedsættelsen. Jeg forstod ogsaa, at det ærede Medlem var klar over, at der intet var at gøre ved det. Med det er forstaaeligt, at der ingen Glæde er, hvor Nedsættelserne rammer.

Jeg takker for de ærede Ordføreres Tilslutning til Lovforslaget; jeg forstaaer, at det er Meningen at gennemføre det i den Skikkelse, hvori det foreligger, som det jo ogsaa i Regelen sker med Finanslovforslaget her i Tinget.

Den ærede Ordfører for Venstre (Ej-sing) udtalte nogen Tvivl om, at denne Finanslov kunde holde. Jeg kan ikke give nogen Garanti for, at der ikke kan opstaa saadanne Bevægelser paa Budgettet, at den Opgørelse, der nu foreligger, ikke bliver den endelige, naar Regnskabet skal aflægges. Der er ca. 9 Mill. Kr. til Tillægsbevillingsudgifter, og jeg haaber, at det skal være muligt at holde Udgifterne indenfor denne Grænse. Men det er muligt, at der kan komme en saadan Indtægtsnedgang, at det Overskud, der nu regnes med, formindskes. Jeg gaar ud fra, at det vil være Administrationens Opgave i det kommende Aar at søge at holde Udgifterne saa langt nede som muligt, og jeg gaar tillige ud fra, at disse generelle Nedsættelser vil blive gennemført, for saa vidt der ikke indtræffer Forhold, som umuliggør det i de enkelte Tilfælde. Jeg skulde dog tro, at det nogenlunde vil slaa til, at de kan gennemføres, som de er foreslaaet.

Jeg skal ikke komme ind paa det ærede Medlems Udtalelser om forskellige politiske og økonomiske Forhold, men holde mig til det, der vedrører selve Finanslovforslaget. Det ærede Medlem udtalte bl. a. en vis Frygt for, at Staten skulde lide betydelige Tab paa Garantier og Udlaan. Ja, det er der ogsaa Grund til at nære Frygt for. I Nedgangstider vil der aldrig være samme Udsigt til, at Staten ikke lider Tab paa

Laanemidler og paa Garantier som i opad-gaaende Tider. Og det er klart, at Staten har Risiko ude paa forskellig Vis. Det ærede Medlem spurgte, hvorvidt der kunde oplyses noget om, hvilke Tab der hidtil er lidt. Jeg er ikke i Stand til at besvare Spørgsmaalet paa staaende Fod, naturligvis, men jeg tror at kunne sige saa meget, at der i hvert Tilfælde endnu ikke er Tale om betydelige Beløb. Jeg ser ogsaa med en vis Bekymring Fremtiden i Møde paa dette Omraade, men hidtil kan man ikke sige, at der har været nogen synderlig Belastning. Paa Tillægsbevillingslovforslaget i Aar foreligger en Bevilling paa ca. 164 000 Kr., som angaar Tab paa Driftslaan fra Krisesituationen i 1920. Der er i alt Fald nogle Poster her, der maa bogføres som Tab. Men der kan naturligvis komme større Tab i det kommende Finansaar paa dette saavel som paa andre Omraader.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Piper) mente ogsaa, at Overskuddet var noget for lille at løbe paa, naar man skulde gaa Fremtiden i Møde, og udtalte, at han havde ønsket, at der var kommet et større Overskud ved de Udgiftsnedsættelser, der har fundet Sted, saaledes at det kunde blive muligt at give Nedsættelse i Skatterne. Ja, der er ingen, som skulde have ønsket mere end jeg, at der var blevet en saadan Nedgang, at man kunde have foreslaaet Nedsættelse i Skatterne. Om der var blevet lige saa stor Enighed om, hvilke Skatter man i saa Tilfælde skulde nedsætte, er et andet Spørgsmaal. Men det behøver vi neppe at behandle ved denne Løjlighed. Og at der er et fælles Ønske om saadanne Udgiftsnedsættelser, at man kunde foreslaa Skatterne nedsat, tror jeg ganske sikkert. Men det forekommer mig noget inkonsekvent, naar det ærede Medlem saa samtidig udtaler en Beklagelse over, at der er foretaget en Skattenedsættelse, nemlig den, der skete ved, at Svesketolden bortfaldt. Man kan efter min Mening ikke baade kræve Skatterne nedsat og beklage, at en saadan Skattenedsættelse er foretaget. Mig forekommer det dog, at en Skattenedsættelse som den, der skete, da Svesketolden blev udtaget af Luksustolden, netop var en Skattenedsættelse, der ramte paa de Steder, hvor der trængtes til Skattenedsættelse. Denne Skat ramte det almindelige Forbrug, og at have den var derfor en Lettelse for den almindelige Befolknings Forbrug. Men jeg ved godt, at der ikke er Enighed imellem det konservative Folkeparti og Socialdemokratiet om disse Skatter. Det ærede Medlems Beklagelse af, at det ikke lykkedes at